

Hod Boží vánoční

Iz7,10-17

25.12.2021

Pozdrav:

Pokoj vám všem, kteříž jste v Kristu Ježíši.

Introit:

Hospodin nad potopou seděl, a budeť seděti Hospodin, jsa králem na věky!
Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí.
Pevně je založen svět, nic jím neotřese.

Píseň: 482

Čtení: Mt1,18-25

Píseň: 481,466

Kázání: Iz7,10-17

Král Achaz je vyděšený k smrti. Nejen král Achaz je vyděšen, ale celý Jeruzalém, který je obklíčen syrským králem Resínem. Spojencem tohoto krále je král Severního království. Vojsko Severního království vede král Pekach, syn Remaljáše. Na koho se spolehnout? Spolehnout se na Hospodina, na Egypt, na vlastní vojenskou vybavenost? A opravdu; *zachvělo se srdce královo i srdce jeho lidu, jako se chvějí lesní stromy ve větru*. Kde vzít, když nic nepomáhá? A pomůže Hospodin proti takové přesile?

Když se srdce chvěje *jako se chvějí lesní stromy ve větru*, zdá se, že každá rada je drahá. Král Achaz je v presu, a to většinou končí katastrofou. Na co spolehnout, to je otázka, která i nás mnohdy doprovází. Ano, Bůh je, to my víme, nepopíráme to. Je s námi nebo proti nám?

Opravdu je tak mocný, aby nás zachránil? Opravdu jeho přítomnost je i s těmi, kteří se bojí o svou existenci? Kde hledat Hospodina, když mlčí? Kde vzít sílu nepochybovat a pevně věřit, jak radí prorok Izajáš: *Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte!* Jak být stáli a pevní ve víře, když všechno svědčí proti? Denně se přesvědčujeme o naší malé víře. Tak kdo nás vysvobodí z obklíčení našich myšlenek, které jsou mnohdy hroživé jako vojsko Resína a Pekacha?

Situace, se kterou se tu setkáváme, měla své obdoby v dějinách, a má svoji dobu i dnes. Spolu se všemi i křesťané se ocitají v nebezpečí, pocit ohrožení – často nepochopitelný a nesmyslný – sedí někde vzadu naší rozjitřené mysli. I naše srdce se *chvěje jako stromy ve větru*. Vyhlížíme na příští dny s nadějí a vírou nebo obavám i dnes zastřely slávu Boží?

Prorok Izajáš nás zve k naději. V nebi je trůn. Na to jsme se přeci spoléhali v dobách nesvobody. V nebi je trůn. Toho jsme se drželi, když se zdálo, že všechnu moc mají v rukou lidé nerespektující Hospodina. Nikoli, moc má v rukou Hospodin, který sedí *nad potopou světa*.

Prorok říká Achazovi, ale i nám: *Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, buď dole z hlubin nebo nahoře z výšin*. Znamení se stávají skutečnými a hmatatelnými teprve tehdy, když uvěříme Hospodinovým slovům. Jde o to vstoupit do rizika víry. Vztít riziko na sebe. Když uvěříme se vším rizikem, v naději proti naději, pak se dočkáme toho, že Hospodin plní nejen hrozby svých soudů, ale i zaslíbení své záchrany.

Ten, kdo odmítá znamení od Hospodina jako Achaz, nakonec propadá Božím soudům. Ten, kdo hledá znamení od Hospodina, tak se znamení vpsledu pro něj stanou hmatatelnou skutečností.

Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh). Svědek Matouš v narození dítěte jménem Ježíš rozpoznal znamení, toho zaslíbeného davidovského krále. Toho krále, jenž Bůh ústy Izajáše nám zaslíbil.

Rozpoznáme i my v tomto znamení toho, jenž naplnil zaslíbení, že Bůh je s námi lidmi? Je s námi v našich každodenních starostech, radostech. Bůh v Ježíši Kristu je s námi i tehdy, když jsme od všech opuštěni jako král Achaz. Je s námi v našich starostech, obavách, v našich malomyslnostech.

Znamení, které máme rozpoznat v narození z panny, je znamením mimořádné Boží tajemnosti a skrytosti. Sám Bůh je při narození tohoto dítěte při díle. Boží vtělení je tajemstvím, které se nedá obsáhnout slovy. Ani jméno Immanuel není jménem. Zní to jako pozdravení pokoje, které dostala Marie, když ji navštívil anděl. Buď zdráva milosti plná, Pán s tebou. Je to i pozdravení pro nás, kteří jsme přišli dnes slyšet slova, která nás osvobodí od našich strachů. Immanuel – Bůh s námi. Tato slova nás mají ujistit o Kristově přítomnosti i dnes a tady.

Svědek víry, evangelista Matouš, který slova Izajáše vyslovil nad znamením narozeného dítěte jménem Ježíš, rozpoznal znamení Boha Hospodina. V tom dítěti je Bůh s námi. Není jen s tebou, či se mnou, ale s námi se všemi, kteří jsme uvěřili tomuto znamení. V tomto dítěti je Bůh ve společenství Božího lidu. Bůh i dnes je se svojí církví, která se schází, aby oslavila Kristovo narození. Realita kotvící v Kristově narození je nám znamením Boží lásky a věrnosti zakotvené v staronové smlouvě.

Spolu s apoštolem Pavlem můžeme i my vyznat: Když je Bůh s námi, kdo proti nám?
Amen.

Píseň: 464

Večeře Páně